

[Brorsen.]

nede, naar der er Tale om Udstykning i vor sønderjyske Landsdel. Naturligvis maa man ved Udstykningen dernede i særlig Grad have Opmærksomheden henvendt paa den sønderjyske Ungdom, men ved Siden deraf tror jeg, det vil være af den største Betydning, om nogle af vore dygtigste unge Mænd heroppe kunde være med dernede i det Øjeblik, et Arbejde der tages op og nye Landbrugshjem skal fremskaffes. Derfor vil jeg, som sagt, gerne appellere til dem, der i særlig Grad har med disse Ting at gøre, ja, opfordre til, at vi alle propaganderer for denne Tanke, at vi øger Interessen hos de unge baade i Sønderjylland og heroppe for, at det i særlig Grad bliver dernede, Udstykningen i de kommende Aar maa foregaa. Jeg mener for øvrigt, at der ikke vilde være noget i Vejen for, om man paa ganske særlig Vis gennemførte, hvad jeg vil kalde en Opmuntring — og det kan ske baade under den ene og den anden Form — til dem, der overtager sønderjysk Jord i Fremtiden.

Jeg vil i Forbindelse med hele dette Udstykningsspørgsmaal gerne have Lov at nævne, at i Marsken ude ved Tønder og Højer er der nu gennemført et for Staten meget kostbart Afvandingsarbejde, og jeg mener, at det har sin store Betydning, at netop de store Millionbeløb, her er sat ind, kan følges af et kulturelt Arbejde dernede. Der er ingen Tvivl om, at der netop her fra Naturens Side er meget rige Arealer, som der er Grund til at tage fat paa at udstykke i den kommende Tid.

Hvad i øvrigt Arbejdet paa Rigsdagen i den Samling, der nu er begyndt, i al Almindelighed angaar, er det jo klart, at naar vi møder til Aabningsmødet, saa er vi alle sammen i særlig Grad interesseret i at høre, hvad Ministerchefen, hvad Statsministeren har at meddele paa Regeringens Vegne. Jeg skal ikke sige saa forfærdelig meget om den Tale, der blev holdt af Statsminister Stauning nu for nylig, men jeg synes, at man har Lov til at fremhæve, at der ikke, hvad Realiteter angaar, i Virkeligheden var ret meget Indhold i Talen. Han siger naturligvis noget, der i og for sig er rigtigt, idet han fremhæver sin Tilfredshed med, at Forholdene økonomisk har bedret sig siden i Fjor, han fremsætter endvidere den Udtalelse, at Landbruget har bedre Kaar, og han haaber derfor, at Staten ikke i de kommende Aar behøver at ofre saa mange Penge i Anledning af Krisen, som man har været nødt til i de sidste Aar, og han noterer, at Arbejdsløsheden har et betydeligt ringere

Omfang end for et Aar siden. Der er med andre Ord ikke saa ganske lidt Optimisme i Talen, ogsaa hvad Fremtiden angaar, og det skal jeg i og for sig ikke bebrejde ham, nogen Optimisme selv i trange Tider maa man naturligvis være i Besiddelse af; vi maa haabe paa, at efter de mørke Tider kommer der paa ny lyse Tider, men ved at høre, at Statsministeren i al Almindelighed var ganske godt tilfreds med den Udvikling, som er foregaaet, kom jeg for mit Vedkommende i mit stille Sind til at tænke paa, at hvis den højtærede Statsminister nu i dette Øjeblik havde staaet som Oppositionsfører over for f. Eks. en Venstre-regering, saa er jeg temmelig overbevist om, at Talen havde faaet baade et andet Indhold og en anden Klang. Det ligger jo ikke saa mange Aar tilbage, da den højtærede Statsminister optraadte her som Oppositionsfører, og det har naturligvis endnu særlig vi, der var med den Gang, i frisk Erindring. Vi kan tydeligt huske, at naar Statsministeren som Oppositionsfører holdt Tale her ved Finanslovens første Behandling paa Socialdemokratiets Vegne, var han ikke blid. Det var ret haarde Ord, der faldt. Han medførte bl. a. altid en Statistik over „tabte Arbejdsdage i denne elendige Venstre-regerings Tid“, og det til Trods for, at man netop i disse Aar fra 1926 til 1929 kunde notere, at Arbejdsløshedstallene stadig gik ned, og vi var nede paa det normale, da Venstre-regeringen traadte fra i 1929. Se, hvis jeg nu for mit Vedkommende vilde møde med en Statistik over de tabte Arbejdsdage under den nuværende socialdemokratiske Regerings Førerskab, saa blev det ganske anderledes mægtige Tal. Vi har antagelig set dem, de har været fremme for Offentligheden for en Tid siden.

Man kan naturligvis — det vil Statsministeren forsvare sig med — sige, at Tiderne er anderledes vanskelige, end de var den Gang. Men de var jo heller ikke lette den Gang, selv om jeg indrømmer, de er vanskeligere nu. Men det er jo alligevel kolossale Tal, som her foreligger paa Grund af den store Arbejdsløshed, vi fremdeles er ude i, og jeg tror, som sagt, at den højtærede Statsminister vilde have været meget ublid overfor f. Eks. en Venstre-regering, der havde siddet paa det nuværende Tidspunkt. Det er jo i Virkeligheden saa, og det synes jeg, Statsministeren maa indse, naar han tænker tilbage, at det altid er lettere at kritisere; man opdager efterhaanden et eller andet, som man maaske ikke rigtig havde gennemtænkt, naar man kom med de alvorlige Anklager.